

De Nederlandse jagers gaan 3,6 miljoen besteden aan een publiciteits-campagne. "De jacht is meer dan ooit in gevaar", zou voorzitter De Quay van de KNJV zijn leden in een brief hebben voorgehouden. De Quay voegt er aan toe: "Jagers worden gedegradeerd tot schadebestrijders," en hij doelt daarmee op het feit dat er jaagde kan worden als ergens grote schade is aangericht of als de volksgezondheid of de verkeersveiligheid in het geding zijn. Hij heeft het een keer helemaal bij het rechte eind.

De Nederlandse jager moet uitkijken anders is Nederland straks niet alleen het land waar op zondag niet gejaagd mag worden maar waar helemaal niet gejaagd mag worden. (Wat ze met al die hengelaars gaan doen weet ik niet, maar zij moeten ook uitkijken, al hebben ze nog even de tijd.) De vraag is nu of die 3,6 miljoen goed besteed geld zal zijn. Ik ben bang van niet.

Jagen ligt politiek niet goed en

Lust tot last van de samenleving?

dan kun je argumenteren tot je scheel ziet, het Nederlandse volk is in staat met droge ogen de intensieve veehouderij te tolereren en tegelijkertijd het jagen voor goed te verbieden. Zo zit dat.

Het is heel gebruikelijk om voorlichting, PR, propaganda, weet ik veel wat al niet te gaan bedrijven als het in een bedrijfs-, recreatie-, beleids- of andere tak niet goed gaat. Doorgaans draait dat uit op het door de strot van het publiek drukken van het gevoerde beleid. Alleen wordt hierbij nog wel eens over het hoofd gezien dat het gevoerde beleid niet zou kunnen deugen.

Om te beginnen hebben de jagers echter het tij tegen. We leven in een samenleving waarin stadjes voor het zeggen hebben over hoe het moet in de natuur en jagers, boeren en bosbouwers worden gewantwoord. Jagers, boeren en bosbouwers hebben dat ongetwijfeld voor een flink deel aan zichzelf te danken, maar niet helemaal. Dat mallotige gedoe met die reeën in de Flevopolder bewijst dat. Natuurlijk zijn er te veel reeën in Nederland, kijk maar naar de wildschade in het Nederlandse bos, de problemen met natuurlijke verjonging in niet afgerasterd bos. Dat is gewoon al jaren een feit.

Kritisch Faunabeheer en de Dierenbescherming hebben elkaar in de armen gesloten en daarmee een niet mis te verstane macht gevormd. Jagers kunnen vertellen dat jacht natuurlijk is en dat goed natuurbeheer niet zonder jacht kan, ze hebben vast wel gelijk maar ze krijgen het niet.

Het bewijs wordt in zekere zin zelfs geleverd door Natuurmonumenten die vossen en andere, in hun ogen tweederangs, soorten wel bejagen maar dat dan weer niet over laten aan wat zij noemen plezierjagers.

Jaren geleden was er op TV5, de Franstalige zender bij mij op de kabel, een wekelijks programma dat heette Histoires Naturelles. Grappig eigenlijk, het ging daarin alleen maar over jagen, allerlei mogelijke vormen van jagen -en vissen- die traditioneel in bepaalde streken nog in zwang waren. Het aardigste in dit programma was altijd weer het antwoord wanneer ze aan twee beoefenaars van een obscure jachtvorm vroegen waarom ze het zo deden. Het antwoord was steevast: "C'est un passion," en zo is het maar net. Jagen moet gerekend worden tot die categorieën van bezigheden die men kan samenvatten onder de noemer: het bevredigen van lusten.

Het is plezierig -ik ga daar van uit, ik jaag zelf niet- om 's ochtends vroeg het in het veld te zijn, om te proberen een dier te slim af te zijn, het geeft een kick om een dier te verschalken en het is lekker om dat dier vervolgens gebraden op je bord te hebben. Als jagers nu eens begonnen met toe te geven dat het daar in de eerste plaats om gaat werd het leven weer een stukje duidelijker. Lusten hebben we allemaal.

Als de PR-campagne van de jagersvereniging daarvan uit gaat, hebben ze nog een kans. Maar groot is die niet, dat is waar.